

OUD GELEERD IS SNEL VERGETEN

Dat iedere maand een betekenis heeft heb ik ooit nog op school geleerd. Dat de maand mei de 'Mariamaand' is, kon ik moeilijk vergeten want 's avonds zag ik meerdere dames in het kielzog van de pastoor door de straat trekken op zoek naar een kapelleke om Maria te eren. Jaren later deed ik dat ook met mijn lief maar het was om te toezien, meer niet. Hoho!

De naam voor juni heb ik altijd raar gevonden. De maand van 'het Heilig Hart kon ik echt geen plaats geven. Want ik vond die eerder 'hard'; examentijd!

In de jongensschool viel dat nog best mee want het woord 'ondervraging' hoorde minder agressief en op het rapport stonden veel punten op netheid, schoonschrift, beleefdheid, stiptheid, afkomst en mijn pa trakteerde de meester regelmatig. Als ge de hele dag in de klas zat te slapen dan had ge nog uw helft.

Wij moesten nog alles van het bord afschrijven. Nu staat het allemaal in grote dure boeken want er is geen tijd meer en schrijven kunnen de meeste nog amper.

Alleen de apotheker zou het nog kunnen ontcijferen, ziede mee?

Eind juni boezemde mij nog de meeste schrik in want dan kregen we ons rapport dat moest ondertekend worden door pa en ma. Voor de ene een heuglijke gebeurtenis, voor de andere een helletocht.

	EERST RAPPORT	TWADE RAPPORT	DERDE RAPPORT
GEDRAG	8	8	7½
VLIJT	8	8	8
GODSDIENST	9	9	8½
LEZEN	8-	8-	8
SCHRIJVEN	6-	7-	6½
REKENEN	8-	8½	8
NED. TAAL	8½	9	

Het beste was eerst ma inkijk te geven want zij moest uw advocaat zijn als pa het onder ogen kreeg. En meestal lukte dat. Allee, bij mij toch. Nu is dat met cijfers gevulde papierke vervangen door een schermke vol cijfers, codes en letters. Geen kat die daar aan uit geraakt en voor sommige nog best ook. Eén vraag dan: “Zijt ge erdoor, moogt ge over?”

Een groot geluk dat juni voor ons, vinkeniers, de maand is van de grote kampioenschappen; de vinkenexames. Wie in juni nog niet presteert, is meestal gebuisd en ma zal niet kunnen helpen. Ze veranderen van eigenaar of worden soms ondergebracht in een vinkenharem het jaar daarop. Wie wil dan geen vink zijn? Hoho.

Maar het zal veranderen want juni wordt vanaf heden de ‘watermaand’ genoemd en we weten waarom! Juist, het water is weer opgeslagen.

In een zesde studiejaar zat een zekere Mark, Markske voor de vrienden. Geen kiekeken zoals deze die we allemaal kennen maar een fantast in het tekenen en schrijven. Hij kon letterlijk alles natekenen en dat kwam ons goed uit. Met wat lichtelijke dwang van boerenzoon 'Fredje Spiere' konden wij hem overhalen te oefenen op de handtekeningen van onze ouders... voor in noodgevallen. Regelmatig moest hij in agenda's nota's tekenen van de meester aan de ouders. Voor wat marbels of bikkels was de klus snel geklaard.

Na een paar maanden kende hij alle handtekeningen en schrijfwijzes van alle ouders uit de klas, de meester inclusief.

Markske was zestien jaar in 1942 en zijn gave werd opnieuw aangesproken. Hij schreef tientallen brieven in naam van vooraanstaande personen en kon zo heel wat jonge gasten redden van den Duits. Allen werden gedoopt tot talentvolle wielrenners die contractueel vast lagen aan de velodrooms die er toen waren. Valse contracten van de hand van M., maar de vis beet.

Na de oorlog werd hij opgevist door wielrenners die toen top waren en hij moest niets anders doen dan foto's ondertekenen en fanbrieven beantwoorden. Lichtjes bedrog, maar zijn kassa rinkelde. Hij was ook vinkenier maar niemand wist waarmee hij bezig was en wat hij kon. De diploma's en titels onder de foto's waren van zijn hand. Uniek!

Zijn maatschappij 'De roodkopzangers' was gevestigd in café 'De Werkmens'; een echt socialistisch nest en de nagel van de doodskist van alle pilarenbijters van het dorp.

Maar ook zij hadden een vinkenmaatschappij in café 'Het Godshuis' naast de kerk en waren geboekt bij de federatie als 'De Kerkzangers'. Ja man. Ze konden elkaars bloed drinken maar hielden het toch maar bij bier en jenever!

Op een morgen kwam de facteur bij de voorzitter van de 'Sossen' aandraven met een brief van de vinkenfederatie en daarin stond dat zij bericht hadden gekregen dat er in zijn maatschappij veel onkiese daden gebeurden tegen het reglement en dat...

Een hele reeks leugens, maar bij een volgende klacht zou de maatschappij ontbonden worden, de kas aangeslagen en alle vogels teruggeschonken aan de natuur. Jawadde, hij moest erbij gaan zitten en de facteur schonk twee druppels in, één voor...

Hij was er niet goed van en riep 's avonds zijn bestuur samen. Na tien minuten waren ze er al van overtuigd dat de 'De kerkzangers' erachter zaten. Maar wat was de oplossing om dit ongedaan te maken? De kopkes gingen hangen, het bier smaakte niet meer... Tot ons Markske rechtstond en zei: "Laat dat maar aan mij over. Heeft er soms iemand het geschrift en de handtekening van de Bisschop?"

Op school kregen wij vroeger een vormselkaartje door hem geschreven en gehandtekend. En ja s' anderendaags zaten tien kaartjes in M. zijn brievenbus. Hij tekende de hoofding van het bisdom perfect na, zelfs beter dan het echte, en schreef in het handschrift van de Bisschop dat hij vernomen had dat de katholieke vinkenmaatschappij 'De Kerkzangers' onder het peterschap van hun herder aldaar een andere maatschappij valselijk had beschuldigd van onkiese daden. Dat zijn broer nauw betrokken was met de federatie en... Dit moest binnen de week opgelost zijn met schuldbekentenis en excuses. Anders zou café 'Het Godshuis' niet verder verhuurd worden door de kerkfabriek met alle gevolgen van dien voor de vaste klanten.

Nog de handtekening van de Bisschop met een klein foutje - omdat het dan geen strafbare vervalsing is, haha - en geadresseerd aan de pastoor, hoho.

Drie dagen later loopt de pastoor met de brief in de hand 'Het Godshuis' binnen. Een uur later is het hele bestuur aanwezig en de brief wordt voorgelezen. Iedereen is stil. De pastoor allesbehalve want hij vreest voor zijn goede naam en carrière. Hij klopt op tafel en eist dat dit binnen de week recht gezet wordt.

En ja, de bond ontvangt een brief met de waarheid, de katholieken komen zich excuseren in 'De Werkmens' en de pastoor geeft een vat. Over de brief wordt met geen woord gerept.

Markske had het opgelost zonder één schot te lossen maar met de pen. Een jaar later vloog hij in de gevangenis voor het maken van vals geld... Neenee, grapje.

Hij is zijn gave blijven gebruiken om mensen te helpen en te plezieren.

De laatste jaren van zijn leven heeft hij zelf de letters gebeiteld in zijn arduinen grafsteen, uniek! Voor een klein prijske kan ik zeggen waar, hoho.

Aan de dame en heren van A.Vi.Bo. zou ik zeggen: "Zoek de brief van 'De Kerkzangers'.

Hij moet daar nog ergens liggen en is veel geld waard!"

Lucien van GENT